

עליזה בגין אחזה בכוח בזרועה של אופירה נבון כדי שהיא לא תתקרב אל

המכובדים * הנשיא נבון, גרש" *

הידיים * עזר וייצמן טען כי יצחק נבון מכין את הבחירות בשכונת התקווה

לנאמו של הנשיא ערב קודם לכן, בנמל התעופה בן-גוריון. בגין העיר הערה סתם מית וקבע כי "אני קראתי את הנאום קודם".

גם מדברים אלה של בגין אי אפשר היה להבין כי הוא מגן על הנשיא. אחד השרים, שלא מהליכוני, שהיה נוכח באותה ישיבת ממשלה, אולם לא השתתף בדיון תאר זאת: "מטון הדברים של בגין אפשר היה להבין שהוא אומר: 'בסדר, הנשיא נתן לי לקרוא את הנאום, אבל לא יכולתי לשנות שום דבר'".

אותה ישיבה באה אחרי שרשרת של ריבים בין ראשי-הממשלה ואשתו לבין ה"נשיא נבון ורעייתו. עוד לפני שנבחר יצחק נבון כנשיא המדינה, כאשר היה נדמה לבגין כי את כס הנשיאות יתפוס המועמד הפרטי-אלמוני שלו, הפרופסור יצחק שוה, הצהיר בגין הצהרות מפיצות כי יש להרחיב את הסמכויות הקבועות בחוק לגבי הנשיא. כאשר על אפו ועל חמתו של בגין, ובניגוד להצבעתו, נבחר יצחק נבון כנשיא מדינת ישראל. חזר בגין, בתשובה על שאלות עיתונאים על דעתו, שיש להרחיב את סמכויות הנשיא. אולם עד היום, לא נעשה דבר בכיוון זה. הנשיא נבון מכהן בתפקידו כבר 10

לישיבת הממשלה ביום הראשון שעיבר היתה בין ישיבות הממשלה הגורליות ביותר. הנשיא האמריקאי ג'ימי קארטר כבר שהה כ-14 שעות בירושלים, הנושאים שעליהם היתה הממשלה צריכה להחליט ולהכנין את דרכה היו רבים וחשובים.

אולם למרות זאת החלה ישיבת הממשלה בנושא אחר לגמרי. שר-הביטחון, עזר וייצמן, מי שהיה ראש מטה-הבחירות של הליכוד החל מדבר, מבלי לבקש אפילו את רשות הדיבור והעלה נושא, שלא היה על סדר יומה של הממשלה. "מה הוא חושב לעצמו?" קרא וייצמן, "הוא הלך לשכונת התיקוה כדי לכבוש אותה, מפני שזה המעון שלנו. הוא רוצה להיות ראש-ממשלה עוד לפני שתיגמר הקדנציה. הוא צריך להחליט מה הוא נשיא או פוליטישן". אריק שרון דיבר אחרי וייצמן, בעצם תוך כדי דבריו של וייצמן. שרון טען כי "יש לרסן את הנשיא. מישהו צריך לדבר איתו ולאמר לו כי אסור לו לשאת נאומים פוליטיים כמו שהוא עשה אתמול בלוד".

אל הדיון החשוב הזה הצטרפו עוד שרים אחדים, שמתחו ביקורת על הנשיא. חיים

מילחמת נבון-בגין

לנדאו היה דווקא העדין מכולם וגידעון פת הודיע שהוא מסכים עם וייצמן. את הדיון בפרשת הנשיא סיים השר משה ניסים, אשר אמר: "פרט ורבין רבים ביניהם. הנשיא רוצה להיות מנהיג מופלגת העבודה ולהחזיר את המיפלגה הזו לשליטון. הוא מהווה לגבינו סכנה של ממש. אני מכיר את כל התרגילים שלו. הוא כבר עשה דברים כאלה. עכשיו יש לנו הכוח לבלום אותו. אנחנו צריכים ליוזם חקיקה, אשר תגדיר במדויק את תפקידיו של הנשיא ואת התחומים אשר מותר לו לעסוק בהם כאשר הוא נשיא. התפקיד של הנשיא זה לקבל כתבי אמנות של שגרירים, ולא לשאת נאומים פוליטיים. הנשיא נבון ממש מתנכל לממשלה. צריך גם לחוקק חוקים אשר לא יאפשרו לו לקפוץ מהנשיאות ישר לפוליטיקה, או שלא יאפשרו לו בכלל לעסוק יותר בפוליטיקה".

בגין שתק *

אחרי ישיבת הממשלה טען ניסים בפני שרים ששאלו אותו בנושא זה, כי היתה כוונתו פרשה בין יצחק נבון לאביו של ניסים, מי שהיה הרב הראשי הראשון לציון, וציין כי "יש לי חשבון איתו" בהתייחסו לנשיא. הדוברים בישיבה שאבו עידוד מכך שראשי-הממשלה, מנחם בגין, אינו מפסיק. היה ברור להם כי אם הדברים לא היו נאמרים על דעתו של בגין, הוא היה מפסיק את הדיון באחת משלוש הטענות: שהנשיא אינו על סדר היום, שהאיש המדובר בו אינו נוכח ואינו יכול להשיב על הטענות נגדו, או שהיה טוען, כפי שהדבר מתאים לדמות שאותה מנסה בגין להציג, שאל לה לממשלה לפגוע בכבודו של הנשיא.

אולם בגין שתק. הוא נתן לכל לאמר את אשר יש בליבם על הנשיא. בגין גם לא העיר מילה, כאשר הדברים גבול בגסות רוח, או כאשר הם עברו את הגבול המותר כלפי נשיא המדינה. רק בסוף הדיון, התייחס בגין למישפט אחו, שנאמר בקשר

ובדמותה של רעיית הנשיא אופירה נבון המציצה מאחורי גבו של קארטר. במשך כל הביקור נערך מאבק חשאי בין הנשיא לראש הממשלה, אולם הכל ראו את התנפלויותיה של עליזה כנגד אופירה.

מאחורי הגב בכניסה לירושלים גימני ורולין קארטר משתחפים בטכס אכילת שלא להבחין בעליזה בגין ביניהם החלה ושתיית היין. קשה